

25 Januari 1950.

Voor de Thesaurier-Generaal.

Terzake van R.E.A. van 24 Januari betreffende multilatera-
lisatie intereuropees betalingsverkeer.

Wat de Finabel betreft werd een papier overgelegd - helaas in te weinig exemplaren zodat ik er geen kon bemachtigen - waarin van Franse zijde afkomstig, aan de O.E.E.C. werd medegedeeld dat men aanbeval 60% van het intereuropees betalingsverkeer bij de inwerkingtreding van het nieuwe betalingsverdrag vrij te geven en 75% per 1/1/1951.

Nederland zou deze mededeling geen pijn doen. Rekent men erop dat bij de nu lopende besprekingen met Duitsland van Nederlandse zijde geliberaliseerd zal moeten worden, dan komt men al op 68%. Nederland zou dus momenteel reeds veel verder kunnen gaan dan de Fransen willen voornemen.

De doorkruisende factor is echter de tarievenkwestie. Vooral Landbouw zit hier zwaar tegen aan te kijken. Deze tarievenkwestie doet zich in twee gedaanten voor. Belgie.

Volgens het Protocol van Mei 1947 mag België geen nieuwe tarieven instellen. De regeling met België berust dus op de prijzen, welke prijzen in overeenstemming met Nederland worden vastgesteld en welke prijzen zo hoog moeten liggen dat de Belgische producenten beschermd worden. België heeft nu al laten weten dat als men het niet eens wordt over de prijzen, men toch met tarieven zal gaan werken.

Frankrijk.

Hier wordt zwaar met tarieven gewerkt, om elk product dat de Fransen ook maar even pijn doet eruit te houden. De nieuwe Franse Minister van Landbouw schijnt een veel grotere invloed te hebben in het Kabinet dan zijn voorganger.

West-Duitsland.

Hier verwacht men het zelfde, gezien de klachten van de boeren. (Duits)

Minister Mansholt stelt nu voor het Belgische tarievenstelsel ook op de andere landen toe te passen, dus door heffingen van Nederlandse zijde prijzen te bereiken, die de buitenlandse producenten geen pijn doen. Hierdoor zou hij een dubbel doel dienen, namelijk zijn landbouwegalisatiefonds spekken en zijn producten, naar hij hoopt, in het buitenland geplaatst krijgen. De spekking van het landbouwegalisatiefonds kan hem dan te pas komen om zijn boeren weer te steunen. De Heer Holtrop bracht naar voren dat dit systeem-Mansholt met andere landen dan België niet zal kunnen worden toegepast, daar de andere landen dit prijzensysteem volgens de "charters" alleen maar kunnen toepassen als het algemeen tegen alle landen kan worden toegepast. De Heer Mansholt wilde het echter bilateraal toepassen.

Min. Fin. (ex. Thes.) A.B.B.
1265 (O.E.E.C.) door 12

De conclusie is dat de vergadering ermee accoord gaat dat het Franse papier aan de organisatie wordt aangeboden, mits er van Nederlandse zijde bij gestipuleerd wordt, dat de voorwaarde van Nederlandse zijde voor de acceptatie is, dat er zowel voor de landbouw- als voor de industrieproducten een oplossing zal moeten worden gevonden.

*Twaalve de tarievenkwestie
betreft*

Er zal op verzoek van de Heer Mansholt, terwijl Minister Lieftinck stelde dat hij een dergelijk verzoek reeds enkele maanden geleden had gedaan, een interdepartementale commissie worden ingesteld tot bestudering van de tarievenkwestie, zowel op agrarisch als op industrieel gebied. Deze commissie zal moeten bestaan uit Financien, Landbouw en Economische Zaken.

Payment scheme.

Op de vergadering zelf werd de tekst van een "draft agreement" van 22 Januari rondgedeeld, ook hier kon ik geen tekst van bemachtigen. De Minister nam zijn tekst mede. Ik bestelde nieuwe exemplaren en hoop deze vandaag te krijgen. Er werd op basis van dit nieuwe stuk, hetgeen alleen door Spierenburg gelezen was, een discussie gevoerd die niet veel nieuws onthield. De verschillen tussen het stuk van 22 Januari en het originele stuk van 30 December 1949 bleken hoofdzakelijk te zijn dat in het stuk van 22 Januari diverse passages waren afgezwakt. Een van de grote punten was, dat in het stuk niet voorzien was dat er nog trekkingsrechten gegeven zouden moeten worden om de structuurdebiteuren (schoolvoorbeeld Noorwegen, United Kingdom en Nederland) te helpen. Het feit dat dit niet vermeld was, vloeide voort uit de redenering dat het niet goed zou zijn de Amerikanen, nu de behandeling in het Congress nog bezig was, tot iets te binden. Om dezelfde reden was niets vermeld over de niet-gebruikte direct aid en de niet-gebruikte trekkingsrechten. Gesteld werd door de Heer Holtrop, dat zonder een systeem waarbij trekkingsrechten ingeschoven werden, de structuurdebiteuren de grote kans liepen om van hun goud gedraineerd te worden.

Als verder belangrijk punt werd naar voren gebracht het probleem van de oude saldi van Engeland, een probleem dat slechts even aangeraakt werd in het rapport en dan nog niet eens specifiek. Een oplossing van het trekkingsrechtenprobleem en van het probleem der Engelse saldi zou door de Heren Stikker en Lieftinck dezelfde avond bij het diner met de Heren Katz en Harriman besproken worden.

bepaald

Wat de oude saldi betreft werd naar voren gebracht, dat een collectieve regeling daaromtrent noodzakelijk was voor Nederland. Zou Nederland dit probleem bilateraal moeten oplossen, dan zou de oplossing wellicht zeer ongunstig worden. De Heer Holtrop stelde voor een automatische liquidatie. Door de Heer Keesing werd naar voren gebracht, dat dit voor Nederland een bezwaar zou zijn wat betreft het Belgische saldo, omdat dan wellicht dit grote saldo in een te korte tijd zou moeten worden geliquideerd. Liquidatie van dit saldo zou dus langzaam moeten geschieden.

Koersgarantie.

Koersgarantie.

De Heer Posthuma bracht naar voren dat men erop attent moest zijn dat niet de goudeenheid aanvaard werd opdat niet volkomen willekeurig bij een verhoging van de goudprijs debetstand en creditstand daaraan zouden worden aangepast. Er zijn dus drie belangrijke problemen:

Goudbetaling (gevaar voor Nederland dat het daarin te speedig zal moeten vervallen).

Trekkingsrechten (wellicht een oplossing voor dit probleem).

Oude saldi (regeling daarvan).

Op basis van de besprekingen met Katz en Harriman en gezien het feit dat vele zaken vaag blijven, meedende vergadering dat aan de afgevaardigden naar Parijs de instructie meegegeven kon worden zijn stem, wellicht onder enig voorbehoud, aan het plan te geven.

DE DIRECTEUR VAN HET
BUITENLANDS BETALINGSVERKEER,